

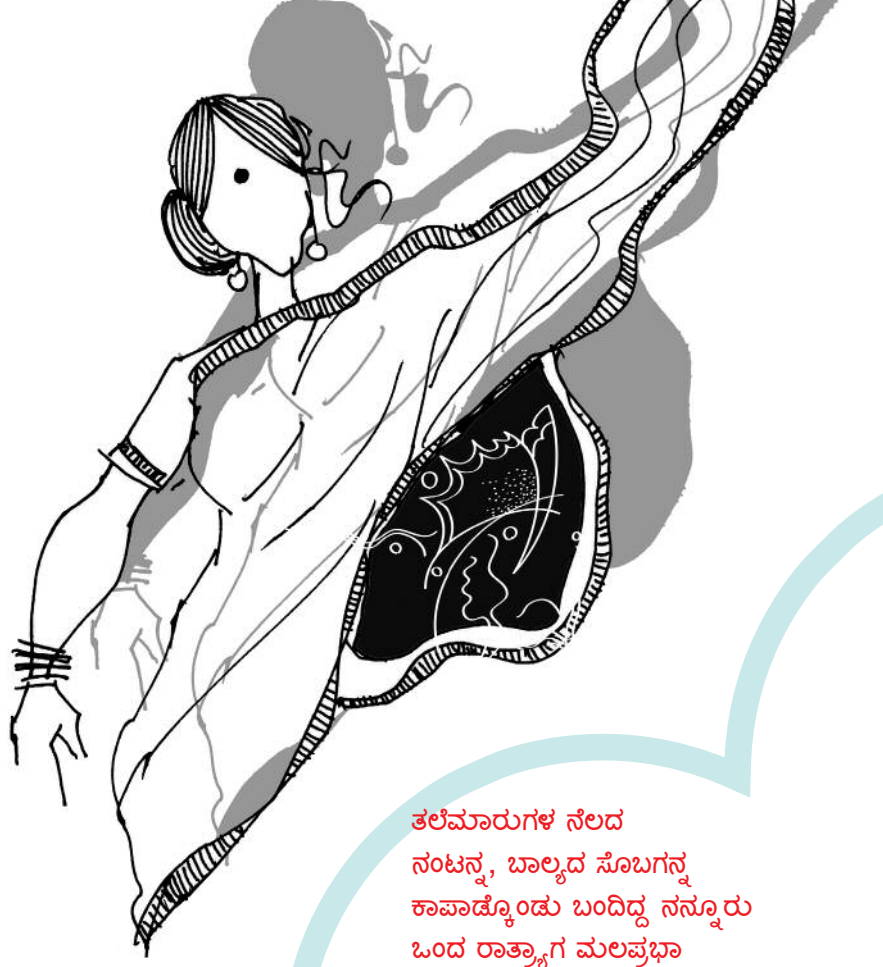
ಇಬ್ಬರು ಚೆಲುವೆಯರು ಕೂಡಿ

‘ಪ್ರೇಮ್ ಮಹಲ್’ ಕಟ್ಟಿದೀರಿ!

ನಲದ ಚೆಲುವೆಗೆ,

ಹೆಂಗದಿಯ ಲೆಕ್ಕರ್ತಿ? ನಿನ್ನ ಮುದ್ದು ಮುಖ ತೋರಿಸ್ಸ ಅದೆಷ್ಟು ದಿನಾ ಆತು. ನನ್ನಾರಿ ನೋಡಾಕಾಗ್ಗಿರುವಷ್ಟು ನನ್ನಾಲ ಸೆಟಗೊಂಡಿಯೇನ? ಅಂಥಾ ತಪ್ಪು ನಾನೇನ ಮಾಡ್ಲೇನ ನನ್ನಾಕೆ? ತಟಗೂ ಸುಳಿವು ನೀಡ್ಲ ಹಿಂಗ ನಡ್ಲೇರಾಗ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಹೊಂಟು ನಾ ಯಾ ದಡಮುಟ್ಟಿ? ನಿನ್ನಕೂಡ ಇದ್ದಾಗ ಹದವಾಗಿದ್ದ ಎದಿ ಈಗ ಎರಿಹೊಲ್ತಾಗಿನ ಎರಕಲಬಿಡಿ ಹಂಗಾಗ್ಗಿತಿ. ನಾನಿಲ್ಲಿ ಒಂದ ಸಮ ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತದಾಗ ಚಡಪಡಿಸಾಕ ಹತ್ತಿದ್ರ ನೀ ಮಾತ್ರ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲಿದು ಅನ್ನುವಂಗ ದಿನಾ ದೂಡಾಕಹತ್ತಿ. ಮತ್ತೇನರ ಮನ್ನಾಗ ಅನ್ನ ಬಿಟ್ಟಿದು ಅಂತ ಹೆದ್ರಿಸಿ ಗದ್ರಿಸಿ ಲಗ್ನಾ ಗೊತ್ತ ಮಾಡ್ಲಾರೇನ? ಅಂಗ್ಗದಾಗ ಜಗತ್ತಿದ್ರೂ ನಂಗೇನೂ ತಿಳಿವಲ್ಲಾಗ್ಗಿತಿ. ನೀ ಬೆಟ್ಟಿಯಾದಾಗಿಂದ ಹಂಚ್ಚೊಂಡ ಮೊಬ್ಬೆಲ್ ಮೆಸೇಜ್, ಆಗಾಗ ನೀ ಮುನಿಸ್ಸೊಂಡ್ರ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಾಕಂತ ಬರ್ದ ಬರಹ ಕೂಡಿಹಾಕಿ ನೋಡಿದ್ರ ಮನದಾಗ ಎಂಥಾ ಬೆರಗಂತಿ; ಲಕ್ಕ ಪದೋತ್ತವದ ಸಂಭ್ರಮ ನಮ್ಮ ಸಂಭಾಷಣೆಗೆ! ಈ ಪ್ರೇಮಾಕ್ಷರದ ಗೋಪುರ ತುದಿಗೆ ಕಡೆದೀಪಾ ಹಚ್ಚಿಟ್ಟಂಗ ಎದ್ಯಾಗ ಜೀವನಪ್ರೀತಿ ಹೊತ್ತು, ಮರುಪ್ರೀತಿ ಬಯಸಿ ನಿಂಗ ಪ್ರೇಮಪತ್ರ ಬರ್ದೇನಿ. ನಿಮ್ಮನಿ ಅಂಗಲ್ಲಾಗ ಪಂಚ್ಚಿದಿನ ಕ್ಯಾದಗಿಯಂಥ ಜಡಿ ಎದಿಮುಂದ ಹಕ್ಕೊಂಡು ಬೆಡಗಿನಿಂದ ಫೋಟ ತಗಿಸ್ಸೊಂದಿದ್ದಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಕುಂತು, ನಾ ಹೇಲೋ ಹೊಟ್ಟಾಗಿನ ಮಾತಿಗೆ ಚೂರು ಕಿವಿಗೊಡು.

ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಕಣ್ಣನದಾಗ ಕಟ್ಟಿಹೋದ ನಮ್ಮ ಭಾವಬಲಿಬಗಲನ್ನ ಮರಿಯಾಕಾಗುತ್ತೇನ? ಪದೇ ಪದೇ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣುಬಿಕೊಳ್ಳೋ ತವಕ ದಿನಾ ದಿನಾ ನನ್ನೊಳಗ ಹರಳುಗಟ್ಟಿ ಕೊನೆಗೊಂದಿನ ನಿನ್ನೊರ್ಗ ನಡ್ಲ ಬಿಟ್ಟಾ. ನೆನಪಿನ ಅಂಗಲ್ಲಾಗ ಗರಿಬಿಚ್ಚಿ ಕುಣಿದ ನಿನ್ನ ಮಧುರ ನೆನಪುಗಳು ಬೆಳಕ ಹರಿತನಕ ಮಾತಿನ ತೆಕ್ಕೆಯೊಳಗ ಅಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ಭಾಳ ದಿವಸದ್ಯಾಲ ನಿನ್ನುಳಿ ನೋಡೋ ಖುಷಿ ಎದಿತುಂಬಿ ನಿನ್ನೆಲಕ್ಕ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟಾಗ, ನಿನ್ನೆಲದ ಚೆಲುವು ಕಂಡು ಮತ್ತಷ್ಟು ಆನಂದಾತು. ಹಂಪಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡ ನಿನ್ನೂರವರೆಗೂ ಹಬ್ಬಿದ ಬೆತ್ತಲೆ ಬಂಡೆಗಲ್ಲುಗಳು; ಒಂದನ್ನೊಂದು ಬಾಚಿ, ಎದಿಗೆ ಎದಿಕೊಟ್ಟು ಮುತ್ತಿಡ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದು. ಊರ ಹಾದಿಗುಂಟ ಹಸಿರ ಬಸಿರು ತೊಟ್ಟು ನೆಲದವನ ಮಡಿಲು ಕಂಗೊಳಿಸ್ತತ್ತು. ತಂಗಾಳಿಯ ತೂಗುಯ್ಯಾಲೆಗೆ ನುಲಿತಾ ನಿಂತ ಭತ್ತದ ಎಳೆ ತೆನಿಗಳ ನಗು; ನಿನ್ನೂರ

ಬಿಸಿಲ ಬಯಲ ಚೆಲುವನ್ನ, ಅದರ ಸೊಬಗನ್ನ ದಾರಿಹೋಕರಿಗೆ ಉಣಬಡಿಸ್ತತ್ತು. ನಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನಿಂಗ ಹೆಂಗ ಮಾರುಹೋಗಿದ್ದೋ ಹೆಂಗ ನಿನ್ನೆಲದ ಚೆಲುವಿಗೂ ಅಂದ ನಾ ಮಾರುಹೋದ್ಯಾ. ಈಗ್ಗೋಡು, ಮನದಾಗ ಇಬ್ಬಿಬ್ಬು ನೆಲದ ಚೆಲುವೆಯರು ಕೂಡಿ ‘ಪ್ರೇಮ್ ಮಹಲ್’ ಕಟ್ಟೀರಿ! ನಿನ್ನ ಮಣ್ಣಿನ ಸೊಗಡು ಸವೀತಾ, ನೆತ್ತಿಮ್ಯಾಲ ಸೂರ್ಯಾ ಬರ್ತಿದ್ದಂಗ ನೀ ಪಾಠ ಮಾಡ್ತಿದ್ದ ಕಾಲೇಜ್ಗೆ ಖುದ್ಧು ಬಂದ್ಯಾ. ಎಷ್ಟು ಚೆಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠ ಮಾಡ್ತಿದ್ದಿ ಅಂದ್ರ; ಅದನ್ನೋಡಿ ಭಾಳ ಹೆಮೆಯಾಗಿ ನನ್ನಾಳಿಗೂ ಇವ್ವ ಹಿಂಗ ಟೀಚರ್ ಮಾಡ್ತಾ ತಂದೆ ಅಂಥ ದೇವ್ವನ್ನ ಮನದಾಗ ಬೇಡ್ತೊಂಡ್ಯಾ. ಕ್ಲಾಸ್ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದಮ್ಯಾಲ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾತಾಡಿ, ನಿನ್ನ ಬಿ.ಎಡ್ ಕಾಲೇಜ್

ತಲೆಮಾರುಗಳ ನೆಲದ ನಂಟನ್ನ, ಬಾಲ್ಯದ ಸೊಬಗನ್ನ ಕಾಪಾಡ್ತೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ನನ್ನೂರು ಒಂದ ರಾತ್ರ್ಯಾಗ ಮಲಪ್ರಭಾ ಮುನಿಸಿನ ಅಜಾನುಬಾಹುವಿಗೆ ಸಿಲುಕಿ ನಲುಗಿಬಿಟ್ಟು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಸಾಹಾಯಕನಾಗಿ ನೋಡ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರವಾಹ ಅಪ್ಪಳಿಸಿ, ಬೇಷ್ಯಗ್ ನೆಲಕ್ಕ ಹಾಕಿ ನುಗ್ಗಾಗುವಂಗ ನನ್ನ ತಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟು. ಅದು ಬ್ಯಾರ ಯಾವ್ವು ಅಲ್ಲ; ಫಲಿಸದ ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಮ ಪ್ರವಾಹ!

ಶರಣು ಚಕ್ರಸಾಲೆ
ಕಲೆ: ಈಶ್ವರ ಬಡಿಗೇರ